

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/3/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899656
Dátum vydania rozhodnutia:	20.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9012899656.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí 20. decembra 2012, o odvolaní odsúdeného T. L. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 08. novembra 2012, sp. zn. 4Ntc 13/2012,

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného T. L. sa

z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 08. novembra 2012, sp. zn. 4Ntc 13/2012 rozhodol tak, že

podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) sa na území Slovenskej republiky uznáva rozsudok Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika, sp. zn. 703 Hv 1/09 m zo dňa 23. februára 2009, právoplatný dňa 23. februára 2009 v častiach, ktoré sa týkajú T. L., nar. XX. B. XXXX v T., občana Slovenskej republiky, trvale bytom T., ulica X. T. XX/XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Sonnberg, Rakúska republika a to vo výroku, ktorým bol T. L. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 142 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky (v bode I.) a zo zločinu ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1, § 143 druhý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky (v bode II.) na tom skutkovom základe, že

T. L. a J. Y. v obci Gänsendorf v následne uvedených časoch vo vedomej o úmyselnej súčinnosti ako spolupáchatelia (§ 2 12 Trestného zákonníka Rakúskej republiky) ďalej menovaným osobám násilím odňali cudzie hnutelné veci s úmyslom sa ich privlastnením neoprávnene obohatiť a to

I. dňa 19. decembra 2008 T. P. dvoma údermi päťou do tváre mobilný telefón v hodnote 450 eur, finančnú hotovosť vo výške 15 eur, cestovný lístok v hodnote 122 eur, kancelársky materiál v hodnote

100 eur ako aj peňaženku, tašku na plece a vestu v hodnote 45 eur,

II. dňa 22. decembra 2008 Q. V. tým, že T. L. jej nastriekal do tváre sprej s korením, kabelku a dve plastické tašky v celkovej hodnote 290 eur, pričom lúpež vykonali s použitím zbrane,

ako aj vo výroku, ktorým bol T. L. podľa § 28 ods. 1 prvej trestnej sadzby Trestného zákonníka Rakúskej republiky, § 143 Trestného zákonníka Rakúskej republiky uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona Slovenskej republiky bol T. L. na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odsúdený T. L..

V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že trestný čin spáchal v Rakúskej republike a nie na Slovensku, kde stratil všetko, čo mal. Jeho rodičia už nežijú, nemá kde bývať a v Rakúsku na rozdiel od Slovenska môže vo výkone trestu pracovať a za zárobok si môže kúpiť oblečenie, prenajať byt a žiť usporiadaným životom. Nachádza sa v situácii, v ktorej je každá pomoc dôležitá a preto požiadal, aby odvolací napadnutý rozsudok zrušil a ponechal ho na výkon trestu v Rakúskej republike.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania odsúdeného T. L. preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie dosúdeného nie je dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaných rozhodnutí, po písomnom vyjadrení prokurátora rozhodol v zákonnej lehote o predmetnej otázke na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Ani najvyšší súd pri plnení svojej prieskumnej povinnosti nezistil zákonné dôvody odmietnutia uznania a výkonu označeného rozhodnutia Rakúskeho súdu uvedené v § 16 ods. 1, ods. 2 zákona.

Aj keď z písomného vyhotovenia odvolania odsúdeného vyplýva, že dôvod, pre ktorý odsúdený T. L. nechce uložený trest vykonať na území Slovenskej republiky je v podstate ten, že v Rakúsku má lepšie podmienky výkonu trestu, tieto dôvody pre iné rozhodnutie o posudzovanej otázke so zreteľom na § 16 ods. 1 a 2 zákona, ktorý taxatívne uvádza zákonné dôvody odmietnutia a Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukládajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii nie sú rozhodujúce.

Aj vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bezo zmeny prevzatý z uznaného rozsudku je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 ods. 7 zákona, pretože je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhoršil postavenie odsúdeného a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii a nebolo potrebné ju primerane upraviť (§ 17 ods. 3, ods. 4).

Zákonný a správny je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, pretože odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.